

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

15. Aliquos Sanctos alijs sanitatem à Deo impetrasse, quâ ipsi caruerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

tere solebat, pupilla in angulum nasi internum se prorsus abdiderat; & quia ossilla nasi non fracta modo, sed & luxata quodammodo concinne restitui non potuerunt, accidit, ut nasus pressior latiorq; sinistra præsertim parte; euaserit: adeoq; eiusdem naris meatum potentior curatio reliquerit: per quem distorta latitansq; pupilla videnti munus obibat, & res quaslibet naso obuias internoscebat, quasi per dioptram seu fistulam. Porro hic constat globi ocularis, ipsorumq; visus instrumentorum saluam atque integram extitisse compagem, etsi secus crediderat Chirurgus & adstantibus persuaserat. Sed supererat omnia portentia, quòd olim Heidelbergæ contigisse, à Matt. Vuaggero narratum sibi scribit Keplerus; nempe, quendam oculo altero amisso, altero manus palma tecto, si splendens quidpiam infra nares systeret, splendorem agnoscere, atque etiam internoscere quadamtenus potuisse. Sed audiamus Keplerum, qui sibi ita persuaderi passus est, dum ait: Spiritum animale ibi tum lucis & coloris fuisse receptorem, uti alias oculo integro retinam tunicam: lucem verò & colorem per hiatus aliquem è naso sursum in vacuum oculi cameram, & caput, adq; nervi visorij extremitates spirituum sedem, porrectos esse, vel certè olfactus instrumenta tantum potuisse, in quo fortassis etiam isdem spiritus diffunderentur. Hæc ex Hieronymo Bardo Genuensi, quæ Philosophis materiam propinant disputandi, qui vel crucem ijs figent, vel apologema pro ijs condent. Cur enim obiecti species non possint per nares, præsertim adeò laxas & amplas ad oculum immitti? Rectis debent illæ lineis ire? Esto, eunt rectis, si pupilla oculi deorsum sit euersa. Neque necesse est, ut vel oculus, vel mediused aër illuminetur, sat luminis secum vehunt species ab obiecto illustrato. Sed hæc ad scholas remitto. Mei muneris est, in hoc casu rectas videndi vias amissas, rimam tamen inuentam, per quam visus posset compensari, ostendere. Quod meritò inter mirabilia naturæ ponitur.

Nunc à miris & mirabilibus naturæ ad diuina miracula venio, & dico, conqueri mortales non posse, si pro plumbo aurum, pro vitro gemmas commutent. Sæpe enim diuina bonitas, dum monstris aliquid, quod naturæ eorum conuenisset, adimit, eius loco substituit donum aliquod supernaturale. Do-

Z z z z z

mesticum

XVI

XV

mellicum præsto esto exemplum. P. Ferringo, vnus è Societate I. E. S. V., qui magna sanctitatis fama Leuixæ diem suum obiit, ipse multis annis cæcus, tribus cæcis visum reddidit: adeo liberaliter cum eo egit Deus, vt pro duobus sex illi oculos redderet. Neq; est rarus hic, apud diuinum tribunal agendi modus, vt sinat sanctos suos, quod ipsi non habent, alijs impertiri. Ita ab ægro, ac morituro S. Episcopo Cuthberto sanitate accepit, qua diu caruit, Vualchstod. Quod miraculum cum narraffet venerabilis Beda, colophonem hunc addidit: *Non autem dubitandum, superna pietatis hoc dispensatione procuratum, vt qui multos antea sospes adhuc, valensq; curauerat, hunc quoq; moriturus curaret; quatenus hoc quoq; indicio pateret, etiam corpore infirmatus vir sanctus, quantum spiritu valeret. In qua profecto curatione sequebatur exemplum sanctissimi & reuerendissimi patris Aurelij Augustini episcopi, qui dum pressus infirmitate, qua & mortuus est, decumberet, venit quidam cum suo agrote, rogans, vt eidem manus imponeret, quò saluus esse posset. At ille, Si, inquit, aliquid in his possem, mihi hoc utiq; primitus prestissem. Rursus is, qui venerat, Te, inquit, visitare iussus sum: siquidem in somnis dictum accepi, Vade ad Augustinum episcopum, vt eidem manus imponat, & saluus erit. Quo ille audito, mox agrotanti manum benedicens imposuit. Nec mora sanatum ad propria remisit. Hæc Beda. E quibus videre est, multos alijs sanitate atque vitam à Deo, manifesto sanctitatis argumento, impetrare, qui ipsi animam efflant, in oculis atque manibus eorum, quos sanauerunt. Ostendit enim sapientissimus mundi Gubernator, eos, dum minorant alijs, maioribus dignos esse; & sæpe subducit vires, aut membra corpori, vt animo robur aut lumen addat.*

XVI.

Iean Nider.
l. 2. Formic.
cap. 7.

Quod etiam vicino exemplo potest confirmari. Constantiæ ad lacum Acronianum vir erat, quem à primis incunabulis natura mutum surdumque, fortuna inopem esse voluit, vt haberet vtrinque patientiæ occasionem. Sed quod corpori deerat, animo superabundabat. Vita illi humilis, habitus vulgaris erat, anima sublimis, & virtus à Deo singularis data. Quare vt nulli hominum molestus, ita Numini semper valde addictus fuit, cui corporis & mentis illibata seruebat virginitate.

Ven. Beda in
vita S. Cuth-
berti c. 38.